

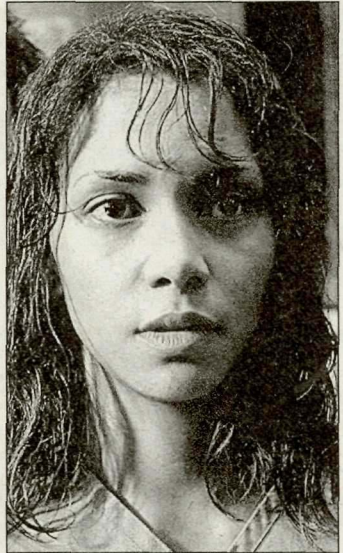
crítica cinema

MARCEL·LÍ BORRELL

Sentits sense sentit

1. De què va? La psiquiatra d'una presó de dones es veu complicada en l'assassinat del seu marit...

2. Com va? Emboïcat. Al director francès Mathieu Kassovitz (*Assesinos*) li passa el mateix que al golfista quan l'avien dins una pastisseria: no dóna l'abast de gèneres cinematogràfics: *thriller* psicològic, *fantàstic* eròtic, *parada* i *fonda* en la intriga satànica i el videojoc bulímic. En conjunt l'invent res té a veure amb la *sentor* gòtica amb què vol perfumar-se el bunyol audiovisual. Convençut que avui



Gothika

Director: Mathieu Kassovitz.
Intèrprets: Halle Berry, Robert Downey Jr., Charles S. Dutton, Bernard Hill, Penélope Cruz. EUA, 2003. 120 minuts. Lauren.

l'espectador entra a la sala de cinema tot buscant sensacions sense cap ni peus –perquè complicar-se la vida, no?–, Kassovitz es passa tres quarts de la pel·lícula emboïcant la troca sense el mínim respecte per les lleis dramàtiques –“avui la lògica està sobrevalorada”, diu la protagonista.

Però en la darrera part es dedica, precisament, a confegir de sentit estúpid l'allau d'imatges delirants trufades de tòpics: llamps i trons, *gothikas* mil, *tràvelings* gratuïts, *cops d'efectes*, *persecucions* inversemblants... I la pobra Halle Berry fent cara de no entendre res. Com la xicota del Tom Cruise, la *Pene Cruz*, que fa pena en el paperet d'actriu convidada.

A què?

3. I va: per a incauts políticament correctes.

La Masana 6-304